

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

Sessió amb motiu de la Setmana Mundial de l'Harmonia Interconfessional

Palau del Parlament, 13 de març de 2018

Bona tarda. President del Grup de Treball Estable de les Religions, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, comissionada d'Immigració, Interculturalitat i Diversitat de l'Ajuntament de Barcelona, secretari tercer de la Mesa, diputats, ponents, membres del GTER, senyores i senyors, benvinguts al Parlament de Catalunya, és a dir, benvinguts a casa seva, benvinguts a una casa de concòrdia, de pau, de diàleg i de trobada.

És un honor per a mi, com a president del Parlament, donar-los la benvinguda a aquesta trobada, a aquesta sessió. És la primera vegada que ho faig com a president de Parlament, però en tot cas la seva relació amb aquesta institució que jo ara represento ve de lluny, i estic convençut que anirà més lluny.

Tradicionalment, en el marc de la celebració d'aquesta setmana es feia també un acte al Palau de la Generalitat. Malauradament –ara en parlàvem–, aquest any no pot ser així per la situació d'anormalitat política que viu el nostre país amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola, que impossibilita que les nostres institucions puguin fer el paper que han de fer, puguin fer el paper que els pertocaria amb relació a vostès. En tot cas, avui fem aquesta sessió aquí al Parlament, i, com deia, per a mi és un honor obrir-la.

Tot seguit, passo la paraula a les persones que m'acompanyen a la taula.

(...)

Gràcies, senyor Vendrell, senyor Halhoul i senyora López; gràcies per les seves paraules. Si m'ho permeten, afegiré ara algunes consideracions, algunes idees, faré unes humils aportacions a les paraules que acabem de sentir.

«Harmonia interconfessional». D'alguna manera, és una altra forma de dir «cohesió», de dir «convivència». Són conceptes que, òbviament, ens interpel·len a tots, en tant que agents socials, en tant que elements fonamentals de la nostra societat, que és

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

diversa, que és plural, que té múltiples orígens, múltiples identitats, però que, al final, justament, busca, i aquest és l'objectiu comú, aquesta convivència, aquesta cohesió social. Per tant, «harmonia interconfessional» com a sinònim de «convivència».

I en aquest sentit permetin-me que faci una reflexió al voltant de tres idees, breus, però crec que prou profundes.

La primera és que mai no podem renunciar al diàleg. Mai. El diàleg és consubstancial pràcticament a la nostra existència, si volem que, efectivament, aquesta existència sigui en pau. El diàleg és una eina imprescindible, és un element indestruïble de la voluntat de trobar punts en comú, de trobar elements i espais de trobada. Diàleg entre els qui pensen diferent; diàleg, al capdavant, entre ciutadans. No podem, de cap manera, renunciar-hi mai. D'alguna manera, el diàleg és important en si mateix, però sobretot és important pel que pressuposa. El diàleg pressuposa pensar en l'altre, posar-se en la pell de l'altre, reconèixer l'existència de l'altre; pressuposa, finalment, respecte cap a l'altre. Aquests són elements consubstancials a la idea de diàleg. Per això és important que mai no renunciem a tots els esforços per aconseguir-lo, perquè del diàleg se'n deriva la pau. La pau, no la podem trobar si no parteix d'aquest diàleg, un diàleg, hi insisteixo, que pressuposa pensar que l'altre existeix i reconèixer-li els drets. No hi ha pau si no hi ha drets humans; no hi ha pau si no hi ha dignitat. Per tant, el primer element fonamental, i a què mai no s'interpel·la suficientment, és el diàleg, el diàleg en el si de la nostra societat.

La segona idea que volia exposar avui aquí és que, justament, el Parlament és un lloc idoni per parlar de diàleg, per parlar de pau, per parlar de convivència. De fet, en els orígens mateixos, en les arrels mateixes, del Parlament hi ha les assemblees de pau i treva, que van néixer justament amb la voluntat d'assegurar la pau, d'assegurar la treva social, amb la voluntat que el diàleg i la paraula substituïssin les guerres, les armes. Aquesta idea és a l'origen del nostre parlament i de tots els parlaments. I avui, en ple segle XXI, hem de ser fidels més que mai a la idea originària dels parlaments com a llocs de pau, com a llocs de diàleg, com a llocs de convivència.

De fet, el compromís amb la pau forma part de la mateixa essència legislativa. Fem lleis, precisament, per regular la convivència social, per evitar el conflicte. Per això el Parlament, en si mateix, és el reflex de la societat, certament. Però és el reflex

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

d'una societat que parla, que es mira als ulls i que afronta els conflictes per mitjà de la paraula, de la democràcia, de les idees.

Deia Francesc Macià en el primer discurs que va pronunciar en aquesta casa, en aquesta cambra: «Nosaltres desitjaríem que Barcelona fos la ciutat de la pau del món.» Seguim fidels a aquesta idea. No només Barcelona, sinó tot el país. Volem que el país sigui un reflex d'aquesta pau al món, i sobretot de tots els esforços possibles per aconseguir-la.

Des del Parlament, hi insisteixo, hi contribuïm amb la nostra capacitat legislativa. Per exemple, amb la Llei de foment de la pau, una llei pionera que es va aprovar el 2003, fa quinze anys. Pionera a l'Estat i probablement pionera a Europa i el món. Una llei que té, entre molts d'altres, l'objectiu de «promoure la cultura de la pau i el diàleg intercultural i interreligiós». Justament el que fem avui, el que fan vostès a la seu de la paraula.

Diàleg, compromís amb la pau i, a l'últim, la tercera idea que volia exposar avui: els espais de diàleg, de relació interreligiosa, són fonamentals per combatre la ignorància, que alimenta la por i permet atiar l'odi. Per això és fonamental la feina que es fa en aquests espais.

Perquè, malauradament, al llarg de la història, en nom de les religions s'han justificat veritables atrocitats. En som conscients, i ens ha tocat de prop. Recentment ens ha tocat de prop. L'ús pervers de les religions ha generat mal, molt de mal. I això és el que hem de combatre, amb aquest diàleg interreligiós, amb aquest espai de trobada, amb aquest espai de treball per fomentar no només la relació entre les religions, sinó, per mitjà de la religió, la convivència entre els ciutadans. Perquè en l'essència de totes les religions al final el que hi ha és la recerca de la pau i la fraternitat. Això no ho hem d'oblidar mai. Per tant, és important que totes les religions presents al nostre país, que totes les comunitats que viuen i senten el nostre país, s'impliquin explícitament en la pau, que avui reafirmeu aquí en aquesta sessió. Els demano, i el demano al mateix Parlament, aquest esforç per defensar i garantir la llibertat de creences, de conviccions religioses, de conviccions filosòfiques, de pensament, d'expressió, de culte, de creure en qualsevol cosa. Demano que tos puguem convida amb aquests valors.

Aquest és un compromís que s'ha d'anar renovant periòdicament; amb més intensitat, si és possible, cada vegada. Només amb el respecte absolut per aquesta

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

llibertat, només refusant qualsevol imposició, qualsevol por, qualsevol malfiança, podrà l'ésser humà, podran els ciutadans d'aquest país, podran els catalans i les catalanes, conviure en pau.

Per tant, els animo a seguir treballant en aquest sentit. El Parlament, que saben que és casa seva, els acollirà tantes vegades com convingui, perquè la seva feina és imprescindible, la seva vocació és irrenunciable, la seva tasca és absolutament necessària per a la nostra societat i el nostre país.

Moltes gràcies, doncs, per la seva feina, per la seva dedicació, per ajudar-nos a ser com som. Estic convençut que serà una sessió de treball absolutament productiva.

Gràcies.